

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 12370/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אי.אי.אס. שירותי חניטה
ישראל בע"מ ואח'

ת"א 13386/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אינס-קיייר בע"מ ואח'

1

4/8/010

בפני כב' השופט מנחם (מריו) קליין

התובע/נתבע שכנגד: הבנק הבינלאומי הראשון בע"מ

נגד

הנתבעים/התובעים שכנגד:
1. אינס-קיייר בע"מ
2. קריב ישעיהו
3. קריב יהודית

2

3

פסק דין

4

5

רקע

6

7 1. בפני תביעה כספית ע"ס 23,663 ₪ ותביעה שכנגד בסך 3,000,000 ₪ בסכסוך בין
8 הבנק הבינלאומי הראשון בע"מ (להלן: "הבנק") לבין חברת אינסקיייר בע"מ ומר
9 ישעיהו קריב (להלן: "מר ישעיהו").

10

11 2. הבנק טוען ליתרת חובה בחשבון שיש לסלקה ע"י בעלת החשבון והערבים בחשבון.

12

13 3. מר ישעיהו טוען שהבנק פעל שלא כדין עת אפשר הגבלת החשבון בשנת 2000 ובכך
14 גרם לתובעים שכנגד נזקים רבים ומגוונים העולים עשרות מונים על סכום התביעה.
15 יתירה מזו, הבנק חישב את הריביות שלא כדין וגרם ליתרת חוב שאינה אמיתית
16 כלל. מה גם שהוא הפעיל עליו ועל רעייתו יהודית קריב (התובעת שכנגד 3 – להלן:
17 "גב' יהודית") לחץ כבד לפתיחת תוכניות חסכון והתנה בכך שירות בשירות.

18

19 4. לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים, עיינתי במוצגים ובסיכומים שהוגשו, החלטתי
20 לקבל את התביעה ולדחות את התביעה שכנגד, הכל בהתאם למפורט להלן:

21

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 12370/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אי.אי.אס. שירותי חניטה
ישראל בע"מ ואח'

ת"א 13386/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אינס-קיייר בע"מ ואח'

דיון

5. התובעים שכנגד טענו כי הבנק הגביל את חשבוניות התובעת שכנגד 1 (להלן: "אינסקיייר") שלא כדין – וכי ההגבלה בוטלה בהסכמת הבנק. הבקשות להסרת ההגבלה שהוגשו לבית המשפט צרפו כנספחי ב', ד ו – ו' לכתב התביעה שכנגד המתוקן. בבקשות הנ"ל לא הועלתה כל טענה נגד הבנק.
- הבנק השאיר את ההחלטה לשיקול דעתו של בית המשפט וכך אף נכתב במפורש במכתבו לתובעים מיום 6.7.00 (נספח ב' 5 לתצהירו של מר שלומי).
6. בתצהיר שצורף לבקשה שהוגשה בשנת 2000 (נספח ב' לכתב התביעה שכנגד) הצהיר מר ישעיהו כי החזרת השיקים נבעה מכך שאינסקיייר משכה שיקים על סמך תקבולים צפויים שלא הגיעו לחשבון החברה במועד הפרעון של השיקים שסורבו. מכאן שמסקנת ב"כ התובע בסיכומיו ולפיה החזרת השיקים א.כ.מ היתה כדין מאחר והתקבולים הצפויים לא הגיעו במועד המתאים, בדין יסודה.
7. בסעיף 116 לתצהירו ציין מר ישעיהו כי הטלת ההגבלה בחודש מאי 2000 הפתיעה אותו.
- עיון בנספח ג' לכתב התביעה שכנגד מגלה כי ההגבלה הוטלה באוגוסט 2000 וכי החזרת השיקים החלה שנה קודם לכן.
- נספח ב' מראה כי מאוגוסט 1999 עד לאוגוסט 2000 הוחזרו לאינסקיייר 16 שיקים. מכאן שאין המדובר ב"הפתעה" ביחוד אחרי שמר שלומי הודה כי כבר בינואר 2000 קבל התראה על החזרת 5 שיקים (עמ' 3 מול שורה 19 לפרוטוקול הדיון מיום 27.11.07).
- בהמשך חקירתו של מר שלומי התברר כי על אף שבמהלך תקופת החזרת השיקים נוהלו פגישות עם הבנק ונכתבו מכתבים לבנק (ת/1) – לא טרחו התובעים שכנגד למחות בכתב על אותה עוולה שלשיטתם עשה להם הבנק.
- גם מר ישעיהו בחקירתו אינו מספק הסבר משכנע לשתיקתו במשך שנה שלמה (פרוטוקול דיון מיום 27.11.07 עמ' 13 שורה 19 ואילך).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 12370/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אי.אי.אס. שירותי חניטה
ישראל בע"מ ואח'

ת"א 13386/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אינס-קיייר בע"מ ואח'

8. הנני מקבל את טענת ב"כ התובע המלומד לפיה סירוב הבנק לכבד את השיקים שניתנו בהעדר כיסוי או קו אשראי מתאים בוצע כדין. על פי סעיף 4 להוראות הבנקאות (שירות ללקוח) (מועד זיכוי וחייב בשיקים), תשנ"ב-1992 חלה חובה על בנקאי להחזיר שיקים ביום העסקים שלאחר הצגתם ואין בנקאי יכול להמתין עד שיואיל הלקוח לכסות את השיקים.
9. יתירה מזו, על פי סעיפים 116 ואילך לתצהיר מר ישעיהו הכסף היה אמור להכנס בחודש מאי 2000 – ואילו על פי נספח ב' הנ"ל 9 שיקים הוחזרו לפני מאי 2000 ועוד 3 שיקים הוחזרו ביום 31.7.00 ואחריו. מכאן שאין בין החזרת שיקים אלה לבין מצב החשבון בחודש מאי ולא כלום.
9. מאחר שקבעתי שהבנק הפר את חובותיו כלפי התובעים שכנגד, הרי שכל טענותיהם על הנזקים שנגרמו להם כתוצאה מכך – דינן להידחות.
10. כמו כן הנני דוחה את הטענות לפיהן עקב ההגבלה התובע שכנגד לקה בליבו ובת זוגתו חלתה בסרטן.
- בסיכומי המחלה של מר ישעיהו שצורפו כנספח י" לכתב התביעה שכנגד מתואר מר ישעיהו כמי שעישן 2.5 חפיסות סיגריות ליום במשך 43 שנה, בעל "בטן רכה", יתר שומנים בדם ופעילות גופנית מוגבלת. לא מצאתי גם באישורים הרפואיים הרבים אסמכתא על קשר סיבתי כלשהו בין פעולות הבנק לבין מצבו הרפואי של מר ישעיהו. סבורני שבנסיבות שכאלו לא ניתן לטעון שהתקף הלב נגרם בגלל הבנק. גב' יהודית לא הגישה תצהיר על נסיבות מחלתה או חוות דעת מומחה המבססת את הטענה על קשר סיבתי בין מעשי הבנק למחלתה הקשה.
11. מר שלומי טען כי אלפי מבוטחים עזבו את אינסקיייר כתוצאה ממעשי הבנק. בחקירתו העיד מר שלומי כי פרטי המבוטחים ידועים לו (פרוטוקול מיום 27.11.07 עמ' 7 שורה 16). מאידך לא הובאה ולו עדות אחת של מבוטח שעזב את אינסקיייר בגין הגבלה.
12. מר שלומי טען כי היה עליו למכור את אינסקיייר בסכום נמוך עקב ההגבלה. לא הובאה כל ראיה כי המחיר שבו נמכרה אינסקיייר הושפע מההגבלה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 12370/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אי.אי.אס. שירותי חניטה
ישראל בע"מ ואח'

ת"א 13386/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אינס-קיייר בע"מ ואח'

1 בעדותו מודה שלומי כי ניתן היה להביא עדויות כאלה (עמ' 7 מול 19 ואילך).
2 יש ממש בטענת ב"כ הבנק ולפיה הרעיון שהתובע הוא זה שנותן חו"ד מומחה לגבי
3 המחיר שאפשר היה לקבל עבור החברה, הוא בלתי מתקבל על הדעת.
4

5 הלכה פסוקה היא שאי הבאת עד משמשת כנגד מי שנמנע מהבאתו. כלל הוא כי
6 הנמנע מלהביא ראיה או עד שיכל להביאו, תתפרש אי הבאתו כנגדו. ראה
7 ספרו של יעקב קדמי, **דיני ראיות**, חלק שלישי, תשנ"ט בעמ' 1391 שם
8 נכתב :

9 "יש והדרך שבה מנהל בעל דין את עניינו בבית-המשפט הינה
10 בעלת משמעות ראייתית, כאילו היתה זו ראיה נסיבתית. כך ניתן
11 להעניק משמעות ראייתית: לאי הבאת ראיה, לאי השמעת
12 עד...התנהגות כזו, בהעדר הסבר אמין וסביר, פועלת לחובתו של
13 הנוקט בה; באשר על פניה, מתחייבת ממנה המסקנה, שאילו
14 הובאה הראיה, או הושמע העד...היה בכך כדי לתמוך בגרסת
15 היריב.
16

17 הימנעות מהבאת ראיה - במשמעות הרחבה של המושג כמוסבר
18 לעיל - מקימה למעשה לחובתו של הנמנע חזקה שבעובדה, הנעוצה
19 בהגיון ובניסיון החיים, לפיה: דין ההימנעות כדין הודאה בכך
20 שאילו הובאה אותה ראיה, היתה פועלת לחובת הנמנע. בדרך זו,
21 ניתן למעשה משקל ראייתי לראיה שלא הובאה."
22

23 13. בסעיף 8 לתצהירו ציין מר נוח כי לדעתו לא היה מקום להחזיר את השקים מאחר
24 והיו לבנק בטחונות טובים. אינני יכול לקבל קביעה זו מכמה סיבות :

25 ראשית, מר נוח איננו מומחה אובייקטיבי שכן הוא העניק שירותים לתובעים במשך
26 שנים.

27 שנית, כשמר נוח עבד בבנק הוא מעולם לא עסק באשראי ובביטחונות.
28 שלישית, הוא התייחס לתכניות חסכון של הילדים של בעלי המניות כאילו הם
29 משמשים לביטחון לחבות של החברה (עמ' 9 מול 15), למרות שלא היו משועבדים
30 (עמ' 10 מול 2). פיקדון של בנו של בעל מניות אינו יכול לשמש כבטחון אם הילד אינו
31 ערב והפיקדון לא משועבד.

32 רביעית, הוא טען שהבנק יכל להישען על שיקים לביטחון למרות שלא ראה כל מסמך
33 בעניין זה (עמ' 10 מול 7), הוא טוען שרכב ודירה שימשו לביטחון מבלי שראה כל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 12370/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אי.אי.אס. שירותי חניטה
ישראל בע"מ ואח'

ת"א 13386/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אינס-קיייר בע"מ ואח'

- 1 מסמך שעבוד (עמ' 10 מול 13 ו- 17) והרי אין נכס יכול לשמש כבטוחה אם לא
2 שועבד.
3
- 4 14. לשיטתו של מר נוח ביום 6.6.00 התקיימה ישיבה חשובה ביותר בבנק בה הוסכם בין
5 היתר כי הבנק יסיר את ההגבלה.
6 מר נוח ערך תרשומת מאותה ישיבה – אך הוא אינו מאזכר בתצהירו את עריכת
7 התרשומת ואף אינו מציג אותה.
8
- 9 אחרי הפגישה, לשיטתו של מר נוח, הוא הכין טיוטת הסכמה בין הבנק לאינסקיייר
10 ואף שלח אותה לאינסקיייר – אך עובדה זו לא צוינה בתצהירו (עמ' 10 מול 27
11 ואילך).
- 12 המסמך היחיד שקיים המתייחס לפגישה הוא מכתב של הבנק מיום 6.7.00 (נספח ב'
13 5 לתצהיר שלומי) בו נאמר מפורשות ע"י הבנק כי אין הסכמה להסרת ההגבלה.
14 חיזוק לעמדה זו נמצא במכתב הבנק מיום 23.7.2000 (נספח ב' 6 לתצהיר שלומי).
15
- 16 15. טרוניית התובעים שכנגד בענין גובה תוספת הסיכון מתייחסת לשנים 1985 עד 1988.
17 מחוות דעת שהגישה החברה ששכרה את המומחה מטעם התובעים שכנגד בתיק
18 אחר, עולה כי בשנים בהן מדובר שלח הבנק ללקוחותיו הודעות חיוב ריבית על פיהן
19 ניתן היה ללמוד על גובה תוספת הסיכון בה חויבו הלקוחות. (ראה סעיף ג' בעמוד
20 הראשון של ת/2 וסעיף ג בעמ' השני של ת/3).
21
- 22 16. מקובלת עלי טענת ב"כ הבנק המלומד ולפיה העובדה כי רק בשנת 2004 נזכרו
23 התובעים שכנגד להגיש תביעה המתייחסת לשנת 1984 גרמה לבנק לנזק ראייתי
24 בלתי ניתן לתיקון. (ראה סעיף 45 לתצהירו של מר מ. בלוקה בשם הבנק).
25 טענתו של מר ישעיהו כי הוא לא קבל הודעות כאמור יכולה להיות מוסברת בכך
26 שקשה לזכור דברים אחרי 20 שנה.
27
- 28 17. לנתבעים שכנגד היתה הנהלת חשבונות מסודרת, הם טופלו ע"י רואה חשבון והגישו
29 דו"חות למס הכנסה (עמ' 14 מול 26 ואילך).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 12370/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אי.אי.אס. שירותי חניטה
ישראל בע"מ ואח'

ת"א 13386/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אינס-קיייר בע"מ ואח'

מן המפורסמות הוא כי חברות עושות התאמות בנקים, וודאי חברות שהנהלת
החשבונות שלהן מסודרת. מן המפורסמות שהוצאות מימון מוכרות כהוצאה לצרכי
מס.

אם מדובר בהנהלת חשבונות מסודרת וברואי חשבון קבועים – אין כל ספק שאם
היה חסר נתון כלשהו – היו אלה פונים לבנק ומבקשים את הנתון.
הטענה שהבנק לא הודיע לתובעים שכנגד מה היו שעורי הריבית המדויקים
בחשבונותיהם – היתה צריכה להשמע מפי אותם אנשים שעסקו עבור החברה בנושא
זה – והם קיימים (עמ' 15 מול 1 ואילך) – ולא מפי מר ישעיהו או מר שלומי.

18. טענת חישוב ריבית לפי 360 יום בשנה הינה טענה ישנה אשר גם לשיטת התביעה
שכנגד אינה רלוונטית מזה למעלה מ- 15 שנים (עמ' 9 סעיף 7.2 לחוו"ד ביטון).
שינוי שיטת החישוב נעשתה בשנת 1991 על פי הנחיות בנק ישראל שהותירו את
שיטת החישוב הקודמת ביחס למטבע זר. עד לאותו המועד חל ההסדר המוסכם
בין הצדדים. הוכח שהבנק הודיע ללקוחותיו שהתחשיב הריבית יהיה לפי 30 יום
בחודש – דהיינו 360 יום בשנה. הודעה כזו אנו מוצאים הן בתוספת לחוזה הדביטורי
(חלק מנספח ב' לתצהיר לילי) והן בהודעה ששלח הבנק ללקוחותיו במרץ 1984
(נספח י"א לתצהיר לילי).

19. גם טענת התניית שרות בשרות דינה להידחות. לא הוכח ביצוע כל "דרישה תחת
לחץ" מצד הבנק לרכישת תכנית חסכון כתנאי למתן אשראי.
לא מובן מתצהירו של מר ישעיהו איזה לחץ כלכלי הופעל עליו, מי הפעיל לחץ זה,
מתי הופעל הלחץ, באיזה לחץ מדובר, בהקשר לאיזה אשראי ולאילו תכניות חסכון.
מתוך הרשימה של עשרות תוכניות החיסכון הצליחה הגב' ביטון למצוא רק 5
תוכניות שיש להם קשר כרונולוגי למתן אשראי.

בדיקת הרשימה (עמ' 7 סעיף 6.4 לחוו"ד ביטון) מראה כי מתוך 5 המקרים
שהצליחה הגב' ביטון למצוא בשלושה מקרים תוכנית החסכון נרכשה לאחר מתן
האשראי.

כלומר – מתוך עשרות תוכניות החסכון נותרו שני מקרים בהם ניתן אשראי סמוך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 12370/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אי.אי.אס. שירותי חניטה
ישראל בע"מ ואח'

ת"א 13386/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אינס-קיייר בע"מ ואח'

לאחר רכישת תוכנית החסכון. (על היות הקורלציה כתנאי הכרחי להוכחת התנאה
ראה ע"א 6505/97 בוני התיכון נ' הפועלים, פ"ד נג(1) 577).

כאשר טוענים לכפיית פתיחת תוכניות חסכון יש להצביע על כפיה כלכלית של ממש
ואין די בטענה סתמית כי "הבנק לחץ".

התובעים שכנגד אינם טוענים כי היו שבויים בידי הבנק וכי לא היה באפשרותם, מיד
עם ה"לחץ" הראשון לעבור לבנק אחר. יתירה מזו, אם נעיין בסעיפים 15 ואילך
לתצהירו של מר ישעיהו נמצא כי בשנים 1981 ועד לפחות 1998 (ראה סעיף 25
לתצהיר) התובעים שכנגד פרחו וגדלו, התרחבו והפכו לעסק מצליח.
אין כל ספק שכל בנקאי היה יותר משמח לעבוד עם עסק מוצלחת כל כך.

מכאן שאין מנוס מהמסקנה שהתובעים שכנגד פתחו תוכניות חסכון כי הם חפצו
בכך. על יתרונות תוכניות החסכון עמדה גב' לילי בסעיפים 34 ואילך לתצהירה –
ועדותה בנושא זה לא נסתרה.

20. השיהוי הרב בהגשת התביעה נגד הבנק גרם לכך שעדי הבנק היו צריכים להעיד על
ארועים שהתרחשו 15 שנים ויותר לפני הגשת התביעה וכ- 20 שנה לפני יום מתן
העדות. היה על עדי הבנק לנתח מסמכים שנוצרו 20 שנה לפני יום מתן העדות.
נוצר נזק ראייתי בלתי ניתן לתיקון.

סיכום ומסקנות

21. תביעת הבנק נגד התובעים שכנגד הוכחה ע"י תצהירה של הגב' יעל לאופר.
יתרת החובה בחשבון התובעים שכנגד בבנק מבוססת על דפי בנק כפי שצורפו
לתצהירה – ואין כנגדם טענה בפי התובעים שכנגד. טענות התובעים שכנגד הן
בבחינת הודאה והדחה וככל נדחו – יש לקבל את תביעת הבנק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 12370/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אי.אי.אס. שירותי חניטה
ישראל בע"מ ואח'

ת"א 13386/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אינס-קיייר בע"מ ואח'

22. כשמדובר בטענות לקוח נגד בנק העולות רק לאחר הרעה ביחסים בין הבנק לבין
הלקוח והגשת תביעה מצד הבנק על יתרת חוב הלקוח, על הלקוח לשכנע את בית
המשפט כי הטענות שהוא מעלה רק כעת, לאחר שנים רבות מהתרחשות העילה, היו
נכונות מלכתחילה.

לתובעים שכנגד לא היתה כל טענה נגד הבנק במשך שנים ארוכות.
הם לא טענו נגד הבנק כאשר הבנק, לשיטתם, לחץ עליהם וכפה עליהם לרכוש
תוכניות חסכון, הם לא מחו נגד הבנק כאשר הבנק גבה מהם, לשיטתם, ריבית
בשיעורים שאינם כדין והם לא מחו כאשר הבנק הגביל את חשבונם.

23. התובעים שכנגד נזכרו לטעון את הטענות שבכתב התביעה שכנגד רק לאחר שהבנק
הגיש את תביעתו נגדם.
נזק הראיתי רב נגרם לבנק לאחר כל כך הרבה שנים מעת התרחשות האירועים
המדוברים.

התובעים שכנגד לא הרימו את הנטל המוטל עליהם להוכיח את תביעתם הנגדית או
הגנתם – שהיא בבחינת "הודאה והדחה" – כנגד תביעת הבנק.
אי לכך ולאור כל האמור לעיל הנני מקבל את תביעת הבנק ודוחה את התביעה
שכנגד.

עניין ההוצאות

24. תקנה 511 ו-512 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 קובעות כי בתום הדיון
בכל הליך יחליט בית המשפט לענין שלפניו, אם לחייב בעל דין בתשלום שכר טרחת
עורך דין והוצאות המשפט (להלן: "הוצאות") לטובת בעל דין אחר, אם לאו.
סכומים אלו, נקבע, יזקקו לשיקול דעתו של ביהמ"ש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 12370/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אי.אי.אס. שירותי חניטה
ישראל בע"מ ואח'

ת"א 13386/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אינס-קיייר בע"מ ואח'

בין שיקוליו אלו יילקח בחשבון ע"י ביהמ"ש שווי הסעד השנוי במחלוקת, התעריף
מינימלי שנקבע לעניין שכר טרחת עורך דין בכללי לשכת עורכי הדין, ובדרך שבה
ניהלו בעלי הדין וב"כ את הדיון.

25. אכן כלל ראשון לכללי פסיקת ההוצאות הוא שבאין נסיבות מיוחדות, המצדיקות
לשלול מבעל-דין שזכה את הוצאותיו (כולן או מקצתן) יהא אותו בעל-דין זכאי
לפסיקת הוצאות (ראה: י' זוסמן, סדרי הדין האזרחי (אמינון, מהדורה שישית,
בעריכת ש' לוי 1990, וכן: ע"א 1986, 1894/90 שמואל פלאטו-שרון נ' ז'ק אסולין,
פ"ד מו(4), 822, עמ' 829-830).

אציין כי בעניין זה, כבר נקבע, כי בעל דין שזכה בדין זכאי כי שכרו לא ייצא
בהפסדו וממילא זכאי הוא להוצאותיו (ראה: י' זוסמן סדרי הדין האזרחי (מהדורה
6, ש' לוי עורך (1991) 509. וכן ע"א 1182/90 דורית שחם נ' מרים רוטמן ואח'. פ"ד
מו(4), 330, עמ' 346-347), אלא אם כן יש מקום להתחשב בהליכי התנהלות
המשפט ובהתנהגות הצדדים ובאי-כוחם עובר וטרם להליכים אלו.

במצב דברים רגיל מן הראוי היה לחייב את הנתבעים/תובעים שכנגד בהוצאות
התובע וכן בשכ"ט עו"ד בסך של עשרות אלפי שקלים בתוספת מע"מ.

26. יחד עם זאת לא אוכל להתעלם מהביטויים וההתבטויות החסרות רסן של ב"כ התובע
בסיכומיו. מילים כגון "רוקדים על הדם", "מנוולת ממש", "רמה מוסרית נמוכה"
וכדומה, מקומם לא יכירנו בכתבי טענות המוגשים לבית המשפט בסכסוך כספי.
הגדיל לעשות ב"כ התובע בסיכומי תשובה, שם השתמש בביטויים מעליבים כגון
"ציניות", "שחצנות", "טובל ושרץ בידו", "מתפלספים" וכדומה.

חשוב ורצוי לייצג לקוח במסירות ובנאמנות ולהביא את דברו בפני בית המשפט, אך
התנהלות דיונית ראויה דורשת נקיטת לשון זהירה, מכובדת ומניעת השתלחות
חסרת רסן, הגורמת להרגשה רעה ולתחושה מעיקה הן לצד שכנגד והן לבית
המשפט.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 12370/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אי.אי.אס. שירותי חניטה
ישראל בע"מ ואח'

ת"א 13386/03 הבנק הבינלאומי הראשון סניף האופרה נ' אינס-קיייר בע"מ ואח'

27. במצב שכזה סבורני שלא אוכל לעבור לסדר היום (וראה לעניין שימוש בביטויים לא
ראויים בכתבי בית דין והשפעת זאת בעניין הוצאות דיון הנפסקות במאמר של
השופט זילברטל צבי הוצאות לטובת המדינה , משפטים ט"ו, תשמ"ו בעמ' 353 וכן
ראה בע"א 301/65 בייגל נ' קליינר פד"י י"ט(4) 266.
משכך, הנני רואה לנכון להפחית את סכום ההוצאות, לרבות שכ"ט עו"ד לסך של
5,000 ₪ + מע"מ, בלבד.

המזכירות תשלח פסק דין זה בדואר רשום לצדדים